

Cocostârcul și vulpea

Gheorghe Asachi

Cocostârcul călători
La prânz de vulpe să cheamă,
Dar în loc d-ospăț cu spori,
Pe disc lat găsește o zamă
Limpede și chiar lătură,
Fără vreo duminicătură.
Pasărea cu lungul plisc,
Vrând să mănce, toată-n disc,
Ostenește sărmănica
Și nu-nghite mai nimica;
Vulpea însă unde-atinge
Soarbe tot și-n urmă linge.
Cocostârcul supărat
Astă festă n-au uitat
Ș-a-nturna vrând neplăcută
Daună care au pățit,
Pe cea vulpe prefăcută
La o masă au poftit.
Vulpea vine chiar l-amiază
Și la vatr-amu s-așează,
Unde un miros priincios
Mânea vulpii prânz gustos.
Dar bucate
Delicate
Vede-nchise într-un vas
Ce-i cu lung și-ngust grumaz.
În el pliscul bine-ncape
Ca bucatele să pape,
Dar căscatul vulpii bot
Stă de prânz departe-un cot;
Deci cu foame și rușine
Lighioaia ni rămâne.

Cel ce vrea pe-un alt s-înșele
Dese suferă mai rele.